HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ראש השנה בטלה מאבותינו במצרים. רבי יהושע מוכה בהא גרוס ספריס ואע"פ שהתחילו המכות ממיין דמשפט המצריס י"ג מדם כדתנן בעדיות (פ"ג משנה י) מ"מ לא פקקה עבודה עד תשרי: **לקומתן** לדעתם לצביונם. לציונם לשון יופי כמו לעטרת צבי (ישעיה כח) דלרך בהמה חיה ועוף כשגלים [גלליס] גנוי בכח בדעת ובקומה וכל זה היה במעשה ברלמים בתחלת יצירתם וכולהו נפקי מדכתיב נצחם ע: **שנולדו** בו זיותני עולם. לשע"ג לתייר קרי ליה זיו ל"ק מידי כדפי' ברים פילקין (דף ג: ד"ה בתחב זיו): **את** מספר ימיך אמלא. בסוף המולן (יבמות דף ב, ושם) תמר אלו שני דורות: **אלא** דקאי בחג וקאמר לה בניסן. קוניע דשמעתא מוכח דבתשרי נמול לברהם אבינו דבפרק השוכר את הפועלים (ב"מ דף פו:) תמר בשלישי של מילה בתו אלנו מלמים ותז נתמר לו למועד לחוש לחוץ כעת חיה ובפרקי דרבי אליעזר פ) נמי תמרינן דביום"כ נמול ט"ו והשתח הא דתמר בחג הוה כיון דוקא דשני ימים לפני החג הוה כיון דנמול ביום"כ ושע"ג דשמעת ליכא למועד דתשון תמר בחג זה דקיימא ליה דכתיב בחג דמי כיון דלא הוה כו ס שני ימים לפניו א) ולמאי דמסקינן דיולדת לשבעה לשבעה יולדת למקוטעין לית הוה לריך לשנויי שנה מעוברת היתה דכי מדלית נמי ימי טומאה טבלה נמי בליל חמישי לחג ואפשר דילדה ביום תחרון של פסח ולית מאן דלית ליה דשני ימים לחמרין בשלר עולם ודמכילתא בפרשת ויעבו בני ישראל מרעמסס (תמרי) דבתי"ו בניסן נולד יתקח ג) [ומיהו פליגי מלהכא דקתמר נמי בט"ו בניסן בבר הקב"ה עם אברהם בט"ו בניסן נתו מלמים לבשרו] ורבי תאיר לעזר יסד במעשיית של פסח ומלות תפה ויתלגו בליל חג פסח ותמרי בשלשים רבה לוסי ועשי עוגות שלא תלמת שפסח היה וכל הני לית להו ס"ל למועד למוד בליל כעת חיה למועד לחשון תלת כלומר למועד זה שהוא פסח וכן תרגם מונקלוס כעת חיה כעת לחשון קיימין והשתח הא דכתיב בפרשת מילה תשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה אחרת (בראשית יז) ותמרינן [במולם תנחומא ב] מלמד שפלטו לו סריטה בכותל ללשנה אחרת על כרחך דבט"ו בניסן נתמר בו ביום נמול ובו ביום נתו מלמים בשנה זו תימה לכל הני לתמרי בתשרי הוה היכי מקיים ההוא קרא למועד הזה בשנה אחרת ואין יתכן לומר שנלטוה בפסח ולא נמול עד תשרי והלא ניזיק מקדיימין למלות ועוד דכתיב בעשם ביום הזה (שם) בו ביום שלוהו מל ואומר ר"ת דהני לתמרי בתשרי סבירא להו כרבי יהושע דתמר בניסן נברא העולם ו) ולהכי הדר לפסח שנה אחרת למועד הזה היינו למועד תמר ביום הכפורים תמר לו וקרוב לקולות כלומר למועד הזה לחשון של שנה אחרת.

בר"ה בטלה עבודה מאבותינו במצרים בניסן נגאלו בתשרי עתידין ליגאל ר' יהושע אומר ו)בניסן נברא העולם בניסן נולדו אבות בניסן מתו אבות בפסח נולד יצחק ג)בר"ה נפקדה שרה רחל וחנה בר"ה יצא יוסף מבית האסורין בר"ה בטלה עבודה מאבותינו במצרים בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל תניא ר"א אומר מנין שבתשרי נברא העולם שנאמר [1]ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי איזהו חדש שהארץ [ח] מוציאה דשאים ואילן מלא פירות הוי אומר זה תשרי וירדו גשמים ועץ פרי עושה פרי [2]ואד יעלה מן הארץ ר' יהושע אומר מנין שבניסן נברא העולם שנא' [3]ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע ועץ עושה פרי איזהו חדש שהארץ (ט) מליאה דשאים ואילן מוציא פירות הוי אומר זה ניסן ואותו הפרק זמן בהמה וחיה ועוף שמזדווגין זה אצל זה שנאמר [4]לבשו כרים הצאן וגו' ואידך נמי הא כתיב עץ עושה פרי ההוא לברכה לדורות הוא דכתיב ואידך נמי הא כתיב עץ פרי ההוא כדר' יהושע בן לוי ג)דא"ר יהושע בן לוי כל מעשה בראשית (לקומתן) נבראו לדעתן נבראו לצביונן נבראו שנא' [5]ויכלו השמים והארץ וכל צבאם אל תקרי צבאם אלא צביונם ר"א אומר מנין שבתשרי נולדו אבות שנא' [6]ויקהלו אל המלך שלמה כל איש ישראל בירח האיתנים בחג ירח שנולדו בו איתני עולם מאי משמע ד)דהאי איתן לישנא דתקיפי הוא דכתיב [7]איתן מושבך ואומר [8]שמעו הרים את ריב ה' והאיתנים מוסדי ארץ ואומר [9]קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות מדלג על ההרים בזכות אבות מקפץ על הגבעות בזכות אמהות ר' יהושע אומר מנין שבניסן נולדו אבות שנאמר [10]ויהי בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית בחדש זיו בירח שנולדו בו זיותני עולם ה)(ואידך נמי הכתיב) בירח האיתנים התם ג) דתקיפי במצות ואידך נמי הכתיב בחדש זיו ההוא דאית ביה זיוא לאילני ו)דאמר רב יהודה [8]האי מאן דנפק ביומי ניסן וחזי אילני דמלבלבי אומר ברוך שלא חיסר מעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להתנאות בהן בני אדם מ"ד בניסן נולדו בניסן מתו מ"ד בתשרי נולדו בתשרי מתו שנאמר [11]ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום ס)שאין ת"ל היום ומה ת"ל היום היום מלאו ימי ושנותי ללמדך שהקב"ה יושב וממלא שנותיהם של צדיקים מיום ליום מחדש לחדש שנאמר [12]את מספר ימיך אמלא בפסח נולד יצחק מנלן דכתיב [13]למועד אשוב אליך אימת קאי אילימא בפסח וקאמר ליה בעצרת בחמשין יומין מי קא ילדה אלא דקאי בעצרת וקאמר ליה בתשרי אכתי בחמשה ירחי מי קא ילדה אלא דקאי בחג וקאמר לה בניסן אכתי בשיתא ירחי מי קא ילדה תנא אותה שנה מעוברת היתה סוף סוף כי מדלי מר יומי טומאה בצרי להו ס)אמר מר זוטרא אפילו למ"ד יולדת לתשעה אינה יולדת למקוטעין [14]ויהי לתקופות הימים שנאמר יולדת לשבעה יולדת למקוטעין שנאמר [15]מיעוט תקופות שתים ומיעוט ימים שנים בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה מנלן א"ר אלעזר אתיא פקידה פקידה אתיא זכירה כתיב ברחל [16]ויזכור אלהים את רחל ובתיב בחנה [17]ויזכרה ה' ואתיא זכירה זכירה מראש השנה דכתיב [18]שבתון זכרון תרועה פקידה פקידה כתיב בחנה כי פקד ה' את חנה ובתיב בשרה [19]וה' פקד את שרה בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין מנלן ס)דכתיב [20]תקעו בחדש שופר (בכסא) ליום חגנו כי חק לישראל הוא וגו'

עדות

נולד יצחק שנאמר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן. ואוקימנא בחג בתשרי הוה קאי, ואותה שנה מעוברת היתה, ואמ' ליה למועד אשוב אליך, והוא מועד הפסח. אמר מר זוטרא אפילו למאן דאמר יולדת לתשעה אינה יולדת למקוטעין אלא לט' חדשים מלאין מיום ליום, היולדת לו' יולדת למקוטעין, דקיימא לן ביום שבישרו המלאך [נ"א: שבישרו המלאכים] אותה שנה פרישה נדה וישבה (ד') [ז'] ימים בנדתה וילדה בפסח, נמצאת שלילדה לו' חדשים פחות ג) שבעה ימים. **בראש השנה נפקדה חנה.** גמר זכירה זכירה, בחנה כתיב וזכרה ה', וכתיב בראש השנה שבתון זכרון תרועה, מה זכרון בראש השנה, אף זכירה שנאמרה בחנה בראש השנה. וגמרו שתיהן שרה ורחל מחנה, וגמרה רחל מחנה בזכירה זכירה, וגמרה שרה מחנה בפקידה פקידה.

ג) מולי ל"ל פחות ז' ימים ועי' בתוס' כאן בד"ה אלא. ד) [ע"ז ח.], ה) [בכרות כט.] יבמות סד:, ו) מולין ס., ז) [ל"ל בקומתן], ח) [סוטה מו. ע"ש], ט) [ל"ל והכתיב], י) בכרות מב:, יא) [תוספ' סטוטה פ"ו ה"ג] סוטה יג: מ"ש בשם הערוך], יב) [פרקי כט], יג) מ"ו, יד) [פרשה נח כא ס"ב],

הגהות הב"ח

(ה) גמ' לחיהו מדם שהתך מליאה דשאים וכו': (ו) שם שהתך מוציאה דשאים: (ז) שם ביום שהתיכם התם דתקיף נמלות: (ח) רש"י ד"ה לנשו כרים וכו' ניסן. ג"כ ס"ת ובפי' העולם כתיב דכתיב נעיל מיניה מכין כרים בכתו: (ט) ד"ה נלטוים בטוח כל אחד ואחד הס"ד: (י) ד"ה בתחב זיו הוא איירי שהלנו כי' זיומין דתקופת ניסן ממשך לתוך אייר של נשנה. ג"כ ס"ת וקרי ליה זיו ע"ש ניסן של חמה שנולדו בו זיותני עולם: (יא) תוס' ד"ה אלא כו' נברא העולם ולכי הלר לפקח שנה אחרת היא ולמועד הזה היינו למועד שאחר זה דכיוס"כ:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תוס' ד"ה אלא וכו' ולמאי דמסקינן וכו'. ג"כ עיין מהכרש"ם מ"ש ובפיה מולה ברלמים רבה פרשה מ"ו סימן ז' בד"ה לותה שנה וכו' וביש"ם שם פרשה ג"ב ד"ה לט' חדשים וד"ה לשנויי וכו' ועיין גם במל' הקודש בפרלשות הנ"ל, ועי' ב"ש בשלטי ש"ו פ' ד' ס"ק י"ט:

תורה אור השלם

1. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן:בראשית א יא
2. וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה: בראשית ב ו
3. וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: בראשית א יב
4. לִבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים יַעְטְפוּ בָר יְתְרוֹעָעוּ אַף יָשִׁירוּ: תהלים סה יד
5. וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: בראשית ב א
6. וַיִּקָּהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵתָנִים בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: מלכים א ח ב
7. וַיַּרְא אֶת הַקֵּינִי וַיִּשָּׂא מְשָׁלוֹ וַיֹּאמַר אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ: במדבר כד כא
8. שִׁמְעוּ הָרִים אֵת רִיב יְיָ וְהָאֵתָנִים מֹסְדֵי אֶרֶץ כִּי רִיב לַייָ עִם עַמּוֹ וְעִם יִשְׂרָאֵל יִתְוַכָּח: מיכה ו ב
9. קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: שיר השירים ב ח
10. וַיְהִי בְּשִׁמוֹנִים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ זִו הוּא הַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְמֶלֶךְ שְׁלֹמֹה עַל יִשְׂרָאֵל וַיִּבֶן הַבַּיִת לַייָ: מלכים א ו א 11 וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוּכַל עוֹד לָצֵאת וְלָבוֹא וַייָ אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: דברים לא ב 12 לֹא תַהְיֶה מְשַׁכֶּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא: שמות כג כו 13. הֲיִפָּקֵא מַיָּא דְּבָר לְמוֹעֲד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כְּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵּן: בראשית יח יד
14. וַיְהִי לְתִקּוּפוֹת הַיָּמִים וַתַּהַר חַנָּה וַתֵּלֶד בֵּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שְׁמוּאֵל א א כ 15. וַיְזַכֵּר אֱלֹהִים אֶת רָחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחְמָהּ: בראשית ל כב 16. וַיַּשְׁכֵּמוּ בַּבֹּקֶר וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֵי יְיָ וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל בֵּיתָם הָרָמָתָה וַיֵּדַע אֶלְקָנָה אֶת חַנָּה אִשְׁתּוֹ וַיִּזְכְּרֶהָ יְיָ: שמואל א א יט 17. דִּבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ: ויקרא כג כד 18. כִּי פָקַד יְיָ אֶת חַנָּה וַתַּהַר וַתֵּלֶד שְׁלֹשָׁה בָנִים וּשְׁתֵּי בָנוֹת וַיִּגְדַּל הַנַּעַר שְׁמוּאֵל עִם יְיָ: שמואל א ב כא 19. וַיְיָ פָּקַד אֶת שָׂרָה כַּאֲשֶׁר אָמָר וַיַּעַשׂ יְיָ לְשָׂרָה כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר: בראשית כא א 20. תִּקְעוּ בְחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: תהלים פא ד

מוסף רש"י

לדעתן נבראו. שהוציאם שיכלכלם והם ניתנו (חולין קנ), אלמא מיתן הוא שנתנו להם (שם). **כדכתיב** איתן מושבך. ושים בסלע קנך, אלמא מיתן הוא שנתנו להם (סוטה מו:). **והאיתנים** מוסדי ארץ. הם הרים וכל הר של מנשים הוא (שם). **היום מלאו ימי ושנותי.** ביום זה נולמתי (סוטה יג:). **ויהי לתקופות הימים.** הרי שמה מדבים וכ' ימים (יבמות מב:). **ומיעוט ימים שנים.** לכל מקום שנאמר ימים ולא נאמר כמה, מפום המיעוט ניתן ולא המרובה, שאם אתה אומר ימים שלשה או ארבעה אני אומר שנים או ארבעה, הלכך כאן שנאמר ימים מיתן שנכנסו שני ימים בחדש שניתי ילדה (נדה לח:).

רבינו חננאל

בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים, בניסן נגאלו, בתשרי עתידין ליגאל. ר' יהושע אומר בניסן נברא העולם, בניסן נולדו אבות, בניסן מתו אבות, בפסח נולד יצחק, בראש השנה נפקדה שרה רחל וחנה, בראש השנה יצא יוסף מבית האסורין, בראש השנה בטלה עבודה מאבותינו במצרים. בניסן נגאלו בניסן עתידין ליגאל. תניא ר' אלעזר אומר מניין שבתשרי נברא העולם שנאמר ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי, איזהו חודש שהארץ מוציאה דשאים ואילן מלא פירות כדכתיב עץ פרי, הוי אומר זה תשרי, ואותו הפרק זמן רביעה היה וירדו גשמים עליהם וצימחו, שנאמר ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה. ר' יהושע אומר מניין שבניסן נברא העולם שנאמר ותוצא הארץ דשא וגו' [נ"א: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהן], איזהו חודש שהארץ מליאה דשא [נ"א: דשאים] ואילן [שציא] [מוציא] פירות, הוי אומר זה ניסן וכול'. ר' אלעזר דייק מעץ פרי, כלומר כדכתיב עץ עושה פרי לברכה. כלומר שיהיו עושין פירות לעולם. ור' יהושע דייק מעץ עושה [פרי], והאי דכתיב עץ פרי לכדר' יהושע בן לוי, דאמר בפרק אילו טריפות כל מעשה בראשית בקומתן נבראו, כלומר גדולים מלאים, לדעתן נבראו לא כדעת התינוקות אלא כדעת [נ"א: דלעת] הגדולין. לציוניהם נבראו, לתוארם [כלומר] ביופיותם שנאמר וכל צבאם, ופרשינן לצביונן. ר' אלעזר אומר בירח האיתנים, ירח שנולדו בו איתני עולם, הם היסודות, שמעו הרים את ריב יוי, והם מלשון ההוריס האבות, והאיתנים מוסדי ארץ, כלומר הם היסודות. ר' יהושע אומר בירח זיו שנולדו בו זיותני עולם. ולדברי הכל בחודש שנולדו בו, בו בחודש מתו, שהקב"ה ממלא שנות הצדיקים מיום ליום, שנאמר את מספר ימיך אמלא. **בפסח** נולד יצחק שנאמר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן. ואוקימנא בחג בתשרי הוה קאי, ואותה שנה מעוברת היתה, ואמ' ליה למועד אשוב אליך, והוא מועד הפסח. אמר מר זוטרא אפילו למאן דאמר יולדת לתשעה אינה יולדת למקוטעין אלא לט' חדשים מלאין מיום ליום, היולדת לו' יולדת למקוטעין, דקיימא לן ביום שבישרו המלאך [נ"א: שבישרו המלאכים] אותה שנה פרישה נדה וישבה (ד') [ז'] ימים בנדתה וילדה בפסח, נמצאת שלילדה לו' חדשים פחות ג) שבעה ימים. **בראש השנה נפקדה חנה.** גמר זכירה זכירה, בחנה כתיב וזכרה ה', וכתיב בראש השנה שבתון זכרון תרועה, מה זכרון בראש השנה, אף זכירה שנאמרה בחנה בראש השנה. וגמרו שתיהן שרה ורחל מחנה, וגמרה רחל מחנה בזכירה זכירה, וגמרה שרה מחנה בפקידה פקידה.

ג) מולי ל"ל פחות ז' ימים ועי' בתוס' כאן בד"ה אלא.